

Gf.IV.30.631/2012/3.

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Sveda György ügyvéd (CÍME) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME, Cg....., adószám: ...) felperesnek, a Dr. Havellant Gabriella jogtanácsos által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME) alperes ellen megtérítési igény tárgyában indult perében a Nyíregyházi Törvényszék 2012. február 21. napján meghozott 10.G.15-10-040100/57. számú ítélete ellen a felperes részéről 61. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését pedig részben megváltoztatja, és az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 2 518 840 (Kettőmillió-ötszáztizennyolcezer-nyolcszáznegyven) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 67 200 (Hatvanhétezer-kettőszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az 57. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35 971 462 Ft-tőkét és annak késedelmi kamatait, továbbá 1 916 000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes által a Ptk. 137. §-ának (3) bekezdésére hivatkozással előterjesztett 36 120 350 Ft-os megtérítési igénye az alperes által elismert összeg erejéig alapos volt, az alperes beszámítási kifogásában hivatkozottak pedig adatainak minősültek, ezért a rendelkező részben az elismert összeg erejéig marasztalta az alperest azzal, hogy a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját a bérleti szerződés megszűnésének időpontját követő nappal határozta meg. A túlnyomó részt pereszes alperest kötelezte a felperes javára az általa lerótt 900 000 Ft összegű kereseti illeték, valamint a jogi képviselője javára megállapított 800 000 Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes a per fő tárgya tekintetében nem, csak a perköltség vonatkozásában terjesztett elő fellebbezést, amelyben a sérelmezett határozat részbeni megváltoztatását, az alperest terhelő ügyvédi munkadíj összegének 1 624 330 Ft-ra történő felemelését kérte.

Állítása szerint az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíjának mértékét 479 000 Ft + áfa összeggel alacsonyabban állapította meg, mint amely „A bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről" szóló a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontjai alapján, figyelemmel a 4/A. §-ban foglaltakra is őt megilleti, ugyanakkor az R. 3. §-a (6) bekezdésének utolsó mondata alapján a munkadíj jogszabályban meghatározottól eltérő összegű megállapítását nem indokolta meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Sem az alperes, sem az ítéletábrának a Pp. 256/A. §-ának (2) bekezdése szerinti felhívására a felperes nem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábra a Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A peres felek nem nyújtottak be fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének az alperest marasztaló ítéleti rendelkezése, valamint a felperes keresetének részbeni elutasítása tárgyában, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel bírálta felül.

A fellebbezés túlnyomó részt alapos.

A Pp. 75. §-ának (2) bekezdése alapján a perköltséghez hozzá kell számítani többek között a felet képviselő ügyvéd készkiadását és munkadíját is.

„Az ügyvédekről" szóló 1998. évi XI. törvény 9. §-ának (2) bekezdése szerint az ügyvédi megbízási díj szabad megállapodás tárgya, abban az esetben azonban, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerülő munkadíj összegét a R. 3. §-a (1) bekezdése alapján a (2)-(6) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével állapítja meg.

Az ügyvédi munkadíjat mint perköltséget a perértékből kiindulva kell megállapítani (BDT 2005.1132.).

A kialakult bírósági gyakorlat szerint az ügyvédi munkadíjnak - a pertárgy értékén kívül - az elvégzett munkához kell igazodnia, de a bíróságnak figyelemmel kell lennie az ügy jellegére, jelentőségére. Az R. 3. §-ának (6) bekezdése alapján a mérlegelés során a bíróság figyelembe veszi az ügyvéd által szerkesztett beadványok számát, azok munkaigényességét, és azt, hogy a kitűzött tárgyaláson (tárgyalásokon) megjelent-e. (BDT 2004.946.)

E mérlegelés egyetlen korlátja, - a végzett munka figyelembevételével a jogszabályban meghatározott alsó és felső határok között - hogy a fél javára az általa felszámítottnál több ügyvédi munkadíj - költség - nem állapítható meg.

A felperes az R. 3. §-ának (2) bekezdése alapján kérte az elsőfokú eljárás során az ügyvédi munkadíja megállapítását, a R. 2. §-a (1) bekezdés a) pontja szerinti megbízási szerződést nem csatolt be.

Az elsőfokú eljárás során a felperes a keresetlevélen kívül hat előkészítő iratot terjesztett elő, hét (általában több órán át tartó) tárgyaláson vett részt, ezért az ítéletábra

megállapítása szerint az elsőfokú bíróság - bár ennek indokát a határozata indokolásában nem adta - megalapozatlanul mérsékelte az R. 3. §-ának (6) bekezdése alapján a felperest megillető ügyvédi munkadíjból eredő perköltség összegét.

Mindezek alapján helytállóan hivatkozott arra a fellebbezésében a felperes, hogy mivel az elsőfokú eljárás során túlnyomó részt pernyertes lett, nem az elsőfokú bíróság által megállapított 800 000 Ft + áfa összegű megbízási díj illeti meg tekintettel arra is, hogy az elsőfokú bíróság az R. 3. §-ának (6) bekezdésében foglalt jogszabályi felhatalmazás alapján nem indokolta meg, hogy az ügyvédi munkadíj megállapítása során annak összegét milyen szempontok figyelembe vétele mellett mérsékelte.

A felperes a fellebbezésében az ügyvédi munkadíj összegét úgy határozta meg, mintha az elsőfokú eljárás során teljes mértékben pernyertes lett volna. Ezzel szemben kereseti kérelmében 36 120 350 Ft tőkeösszeget érvényesített, ehhez képest 35 971 462 Ft-ot ítélt meg javára az elsőfokú bíróság, ezért 148 888 Ft-os összegben pervesztes lett. Ennek az összegnek a figyelembevétele mellett a tiszta pernyertessége 35 822 574 Ft, amely után az R. 3. §-a (2) bekezdésének a)-b) pontjaiban - a 4/A. §-ban foglaltakat is figyelembe véve - alapján bruttó 1 618 840 Ft az az összeg, amely őt ügyvédi munkadíj jogcímén megilleti.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperes javára megállapított ügyvédi munkadíj mértékét bruttó 1 618 840 Ft-ra, a 900 000 Ft illetékkel együtt 2 518 840 Ft-ra felemelte.

A felperes a másodfokú eljárásban túlnyomó részt pernyertes lett, ezért az ítéletábra a fellebbezésén lerótt 48 700 Ft illetékből 48 200 Ft, valamint a felperes jogi képviselőjének a R. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján bruttó 19 000 Ft ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú perköltsége megfizetésére az alperest kötelezte a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján.

Debrecen, 2013. szeptember 24.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró